Przeciążenie operatora indeksującego i funkcyjnego, klasy Wektor i Macierz

Bogdan Kreczmer bogdan.kreczmer@pwr.edu.pl

Katedra Cybernetyki i Robotyki Wydziału Elektroniki Politechnika Wrocławska

Kurs: Programowanie obiektowe

Copyright©2021 Bogdan Kreczmer

Niniejszy dokument zawiera materiały do wykładu dotyczącego programowania obiektowego. Jest on udostępniony pod warunkiem wykorzystania wyłącznie do własnych prywatnych potrzeb i może on być kopiowany.

Niniejsza prezentacja została wykonana przy użyciu systemu składu La oraz stylu beamer, którego autorem jest Till Tantau.

Strona domowa projektu Beamer: http://latex-beamer.sourceforge.net

Plan prezentacji

- 1 Przeciążanie operatorów indeksujących i funkcyjnych
 - Modelowanie pojęcia wektora
 - Modelowanie pojęcia macierzy

Plan prezentacji

- 1 Przeciążanie operatorów indeksujących i funkcyjnych
 - Modelowanie pojęcia wektora
 - Modelowanie pojęcia macierzy

```
class Wektor { //
double _Wsp[2];
public:

}; //...

int main()

{ Wektor W1, W2;
double Liczba;

Współrzędne wektora możemy
reprezentować w postaci wartości tablicy.
```

```
#define ROZMIAR_WEKTORA
<u>class</u> Wektor { //.....
  double _Wsp[ROZMIAR_WEKTORA];
 public:
int main( )
                                 Jej rozmiar wygodnie jest zapisać w postaci
  Wektor W1, W2:
                                 stałej symbolicznej. Zaletą jest to, że
  double Liczba:
                                 widząc ją w kodzie programu rozumiemy
  Liczba = W1[0];
                                 jej znaczeni. Liczba natomiast w różnych
                                 kontekstach może mieć różne znaczenie.
                                 Ponadto takie rozwiązanie pozwala łatwo
                                 zwiekszyć wymiar wektora.
```

```
#define ROZMIAR_WEKTORA
class Wektor { //.....
  double _Wsp[ROZMIAR_WEKTORA]:
 public:
  double operator [ ] (int Ind) const { return _Wsp[Ind]; }
}; // .....
int main( )
                             Jako element interfejsu klasy, który
  Wektor W1, W2:
                             umożliwia odczyt wartości danej
  double Liczba:
                             współrzędnej, możemy wykorzystać
  Liczba = W1[0];
                             przeciążenie operatora indeksującego.
```

W2[1] = W1[0];

```
#define ROZMIAR_WEKTORA
double _Wsp[ROZMIAR_WEKTORA];
 public:
int main( )
                           Aby umożliwić zapis możemy wykorzystać
  Wektor W1, W2:
                           kolejne przeciążenie operatora
  double Liczba:
                           indeksującego, które będzie zwracało
  Liczba = W1[0];
                           referencję do zadanego pola tablicy.
  W1[1] = Liczba;
```

```
#define ROZMIAR_WEKTORA
double _Wsp[ROZMIAR_WEKTORA];
 public:
  double operator ( ) (int Ind) const { return _Wsp[Ind]; }
  double& operator () (int Ind) { return _Wsp[Ind]; }
int main( )
                                  Interfejs klasy Wektora można również
  Wektor W1, W2:
                                  zrealizować w oparciu o przeciążenie
  double Liczba:
                                  operatora funkcyjnego. Zalecane jest
  Liczba = W1(0);
                                  jednak stosowanie przeciążeń operatora
  W1(1) = Liczba;
                                  indeksującego.
  W2(1) = W1(0);
```

Plan prezentacji

- 1 Przeciążanie operatorów indeksujących i funkcyjnych
 - Modelowanie pojęcia wektora
 - Modelowanie pojęcia macierzy

Dostęp do pól klasy Macierz – operator funkcyjny

```
#define ROZMIAR_MAC
double Tab[ROZMIAR_MAC][ROZMIAR_MAC];
 public:
}; // .....
                     Do przechowywania wartości elementów
int main( )
                     macierzy możemy wykorzystać tablicę.
 Macierz
 double
       Liczba;
```

Dostęp do pól klasy Macierz – operator funkcyjny

```
int main( )
{
    Macierz M;
    double Liczba;
    Liczba = M(0,0); M(0,2) = 3;
}
```

Na potrzeby stworzenia interfejsu klasy dogodnie jest użyć przeciążeń operatorów funkcyjnych. Koniec prezentacji Dziękuję za uwagę